

Arrest

nr. 282 005 van 15 december 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
Redingenstraat 29
3000 LEUVEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 23 oktober 2019 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 12 oktober 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 9 april 2021 bij arrest nr. X.

1.2. Op 22 november 2021 dient verzoekster een volgend verzoek om internationale bescherming in. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) verklaart op 28 juli 2022 dit volgend verzoek niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U woonde samen met uw vier kinderen M. (...), A. (...), E. (...) en J.(...) in kanton Camones, gelegen in de stad Santa Ana in de staat Santa Ana. In 2015 richtte u een handelszaak op waarmee u hangmatten maakte en verkocht, onder andere op de markt. Het atelier bevond zich in uw huis. U werkte samen met uw ex vriend, die u hielp met de verkoop van de hangmatten.

Begin januari 2019 kwam er een jongen naar uw huis die u vertelde dat u vanaf dat moment elke vrijdag \$30 zou moeten afgeven. U zei dat u helemaal niet zo veel verdiende en dat u dat niet kon. De jongen zei u dat u toch zou moeten betalen en ging weg. Zo kwamen ofwel hij ofwel een andere jongen gedurende de maanden januari tot en met augustus, iedere vrijdag \$30 bij u thuis ophalen. Het verliep telkens op dezelfde manier; de jongen belde aan, vroeg het geld en u gaf het aan hem.

Einde augustus kreeg u financiële moeilijkheden door de hevige zomerstormen waardoor er geen matten kunnen worden gemaakt en er tevens ook geen cliënteel naar de markt komt. U kon uw renta niet meer betalen. Op een vrijdag einde augustus stuurde u de jongen met lege handen weg. Hij kwam daarna nog twee weken op vrijdag om het geld te innen, maar telkens zei u dat u niet kon betalen en ging hij weg.

Op 15 september 2019 in de namiddag ontving u een oproep op uw telefoon van een persoon die zei dat ze die avond om het geld zouden komen. Indien u niet kon betalen, moest u daar weg gaan. U besliste om onmiddellijk uw spullen te pakken en samen met uw kinderen te vertrekken uit het huis. U belde uw dochter C.(...) op die in Taxis woont en vroeg of zij jullie kon helpen. C.(...) pikte jullie thuis op met de auto en bracht jullie naar haar eigen huis. U haalde A.(...), E.(...) en J.(...) onmiddellijk van school. U besliste dat u gezien uw problemen met de bendeleden niet meer in het land kon blijven. U verbleef bij C.(...) en haar echtgenoot, samen met uw kinderen tot op moment van vertrek uit het land. Gedurende heel deze periode kwam u slechts twee keer buiten, namelijk om uw paspoort te regelen en om uw vliegtickets te kopen. Uw schoonzoon, de man van C.(...), financierde uw reis. Uw kinderen wonen nog steeds bij C.(...) en komen ook niet buiten.

Op 14 oktober 2019 verliet u El Salvador en op 15 oktober 2019 kwam u aan in België. Op 18 oktober 2019 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 oktober 2020 kreeg u een weigeringsbeslissing van het CGVS. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing in zijn arrest van 9 april 2021.

Op 22 november 2021 diende u uw tweede verzoek om internationale bescherming in. U zegt dat uw situatie nog steeds dezelfde is en dat uw kinderen met de dood worden bedreigd door bende MS13. Omwille van deze problemen vluchtten uw twee dochters in november 2021 ook naar België.

Ter staving van uw verzoek legt u een klacht en een document van de notaris neer, alsook enkele foto's, video's, rekeningen van water en een e-mailadres van het CGVS.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Hierbij moet vooreerst worden benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw problemen met bendeleden van MS13. De RvV volgde hierin het oordeel van het CGVS en stelde vast dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas omdat u zeer beknopte en weinig verklaringen aflegde over uw problemen; uw verklaringen over de werkwijze van de bende niet overtuigden; u inconsistent was over hoeveel keer de bendeleden nog zijn langsgelopen na uw weigering te betalen; u inconsistent was wat betreft uw verblijf bij uw dochter; u vage en inconsistente verklaringen aflegde over de financiering van uw reis; het gedrag van uw schoonzoon betreffende financiële hulp niet aannemelijk was; er geen bewijswaarde kon worden gehecht aan de video van het dreigtelefoontje (RvV 9 april 2021, 253920, p. 10). U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Dergelijke elementen zijn evenwel niet aanwezig in uw volgend verzoek.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. Zo vreest u dat u vermoord zal worden omwille van de problemen die u kende met bendeleden van bende MS13 (Verklaring volgend verzoek 19). Uw verklaart dat uw situatie nog steeds dezelfde is en uw kinderen hierdoor met de dood werden bedreigd (Verklaring volgend verzoek 16 en 19). Deze verklaringen vloeien slechts voort uit de reeds ongeloofwaardig bevonden problemen en vormen daarom geen nieuw element waardoor u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Dat uw twee dochters in november 2021 naar België vluchtten omwille van uw ongeloofwaardig bevonden problemen, verandert evenmin iets aan deze beslissing (Verklaring volgend verzoek 13).

De documenten die u neerlegt kunnen evenmin een ander licht werpen op de beslissing. Zo dient wat betreft de klacht bij de nationale burgerpolitie in Texistepeque, gedaan door uw dochter P. C.(...) op 14 oktober 2021, te worden opgemerkt dat dit document louter is opgesteld op basis van haar verklaringen en niet is gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. U brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze aangifte, die niet meer bevat dan de eigen verklaringen van uw dochter, dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend. Het document van de notaris heeft betrekking op een volmacht aangaande verschillende rechten die uw dochter heeft verkregen. Dit document heeft op geen enkele manier betrekking op de essentiële elementen van uw relaas, i.e. uw problemen, en kan daarom ook de reeds gedane beoordeling niet wijzigen. Hetzelfde geldt voor de foto's, video's, waterrekeningen en e-mailadres van het CGVS die u neerlegt. Uw paspoort legde u reeds neer in uw vorige verzoek.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op

<https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviserd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt:

“Zoals reeds aangegeven, bracht verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming een aantal nieuwe, feitelijke elementen aan die enkel door verweerster geverifieerd kunnen worden op hun geloofwaardigheid, o.a. door het afnemen van een persoonlijk onderhoud van verzoekster en haar ondertussen gearriveerde familieleden.

Het gaat dan meer in het bijzonder om: De aankomst van haar kinderen in BELGIË en dus' De vaststelling dat ook C.(...) zich wegens recente verwickelingen genoodzaakt zag EL SALVADOR te verlaten. Het gegeven dat de bende op 13 oktober 2021 - dus na het arrest van Uw Raad -langskwamen bij C.(...) thuis en dat C.(...) op 14 oktober 2021 een klacht tegen hen neerlegde bij de Politie.”

Verzoekster meent dat van de bijkomende documenten die ze neerlegde, de klacht van haar dochter C. “de voornaamste is”.

Zij stelt dat: *“verweerster dit document ten onrechte naast zich neerlegde. Verweerster stelt eenvoudigweg dat deze documenten niets bijdragen aan de beoordeling van haar asielaanvraag. Nergens in de bestreden beslissing stelt zij dat dit een vals document zou zijn, zodat verzoekster er terecht van uitgaat dat aan de authenticiteit van het document niet wordt getwijfeld. Bovendien kan bewijswaarde van de nieuwe documenten door verweerster geverifieerd worden, bijvoorbeeld door contact op te nemen met de Belgische Consulaat in EL SALVADOR of door het afnemen van een nieuw persoonlijk onderhoud waarbij de afkomst, de inhoud en de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekster én haar dochter C.(...) centraal staan. Al deze elementen tezamen vormen minstens een begin van bewijs van zijn relaas en rechtvaardigen de heropening van haar dossier.”* Verzoekster citeert in dit verband fragmenten uit rechtsleer en uit verschillende arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), waaronder het arrest Singh. Verzoekster zet deze arresten op een theoretische wijze uiteen en verwijst ook naar het rapport *‘Beyond Proof, credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full Report’* van UNHCR.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1, van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die

de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de betreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn aangelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Onderzoek van de nieuwe elementen

4.1. Verzoekster verklaarde in het kader van haar eerste beschermingsverzoek van 18 oktober 2019 dat zij in 2015 in haar huis een eigen bedrijfje had opgericht waar zij hangmatten maakte. Begin januari 2019 zou een bendelid van Mara Salvatrucha (hierna: MS-13) naar haar huis zijn gekomen en zou hij hebben geëist dat verzoekster wekelijks 30 dollar renta betaalde. Dit zou zij hebben gedaan tot eind augustus; daarna kon zij de renta niet meer betalen wegens financiële moeilijkheden. Verzoekster gaf aan te vrezen dat zij in geval van terugkeer naar El Salvador zal worden gevisieerd door deze bendeleden omdat zij de renta niet langer kon betalen.

Op 13 oktober 2020 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas en omdat er in El Salvador geen sprake was van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De weigeringsbeslissing werd bevestigd door de Raad bij arrest van 9 april 2021 met nr. 252 438, zoals terdege wordt aangehaald in de bestreden beslissing: *“De RvV volgde hierin het oordeel van het CGVS en stelde vast dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas omdat u zeer beknopte en weinig verklaringen aflegde over uw problemen; uw verklaringen over de werkwijze van de bende niet overtuigden; u inconsistent was over hoeveel keer de bendeleden nog zijn langsgekomen na uw weigering te betalen; u inconsistent was wat betreft uw verblijf bij uw dochter; u vage en inconsistente verklaringen aflegde over de financiering van uw reis; het gedrag van uw schoonzoon betreffende financiële hulp niet aannemelijk was; er geen bewijswaarde kon worden gehecht aan de video van het dreigtelefoontje (RvV 9 april 2021, 253920, p. 10).”*

Op 22 november 2021 dient verzoekster een volgend verzoek om internationale bescherming in. Zij volhardt in het vluchtrelaas dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming uiteenzette. Daarnaast verklaart verzoekster dat haar twee dochters G. en C. alsook het gezin van C., in november 2021 zijn toegekomen in België (Verklaring volgend verzoek, punt 13).

Ter staving van haar volgend verzoek legt verzoekster de volgende documenten in kopie neer: een klacht van 14 oktober 2021 ingediend door haar dochter C. bij de nationale burgerpolitie in Texistepeque, een kopie van een document van de notaris op naam van haar dochter C., enkele foto's, video's, waterrekeningen en het e-mailadres van het CGVS, alsook haar paspoort (waarvan zij reeds bij haar eerste verzoek om internationale bescherming een kopie heeft neergelegd).

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

5.3. De Raad stelt vast dat verzoekster bij haar huidig volgend verzoek wederom verwijst naar de problemen die zij in El Salvador zou hebben gekend en zij geen bijkomende inhoudelijke verklaringen aflegt. Zij beperkt zich immers tot de loutere bewering dat haar situatie nog steeds dezelfde is en haar kinderen hierdoor met de dood worden bedreigd (Verklaring volgend verzoek, punt 16, 19). De commissaris-generaal stelt hierover terecht: *“Deze verklaringen vloeien slechts voort uit de reeds ongeloofwaardig bevonden problemen en vormen daarom geen nieuw element waardoor u in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Dat uw twee dochters in november 2021 naar België vluchtten omwille van uw ongeloofwaardig bevonden problemen, verandert evenmin iets aan deze beslissing (Verklaring volgend verzoek 13).”*

Door louter te volharden in haar vluchtredenen en te wijzen op de aankomst van haar twee dochters in België, slaagt verzoekster er niet in hier anders over te doen denken en de eerder gedane appreciatie van de commissaris-generaal en de Raad om te buigen. Het vertrek van haar dochters uit El Salvador kan immers door verschillende beweegredenen zijn ingegeven. Uit dit loutere gegeven kan niet worden afgeleid dat verzoekster en haar kinderen daadwerkelijk met de dood worden bedreigd door de bende MS-13, zoals zij tracht vol te houden.

5.4. De commissaris-generaal oordeelt voorts op correcte wijze dat de documenten neergelegd door verzoekster geen ander licht kunnen werpen op het in het kader van haar vorig verzoek ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas.

Wat betreft de klacht van 14 oktober 2021 neergelegd bij de politie door verzoeksters dochter C., merkt de commissaris-generaal terdege op dat dit document louter is opgesteld op basis van de verklaringen van deze dochter. Er is geen verwijzing naar enige betrouwbare en verifieerbare externe bron, de klacht is niet gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen en er wordt ook geen melding gemaakt van vaststellingen of onderzoeksdaden die werden verricht door politie of justitie. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoekster brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze klacht, die niet meer bevat dan de eigen verklaringen van de dochter van verzoekster, slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.

Verzoeksters betoog in voorliggend verzoekschrift kan hier niet anders over doen denken. Zij wijst erop dat aan de authenticiteit van deze klacht niet wordt getwijfeld, nu nergens wordt gesteld dat het om een vals document gaat. Bovendien, zo vervolgt zij, kan de bewijswaarde ervan worden geverifieerd door *“contact op te nemen met de Belgische consulaat in El Salvador of door het afnemen van een nieuw persoonlijk onderhoud”*.

Vooreerst benadrukt de Raad dat de echtheid van de klacht, los van het feit dat het slechts om een loutere fotokopie gaat, op zich niet in vraag wordt gesteld. Wel wordt gesteld dat de klacht niet is gebaseerd op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar de verklaringen van verzoeksters dochter waardoor enkel

op basis daarvan niet kan worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan zoals verzoekster en haar dochter beweren. De Raad ziet niet in hoe het Belgisch consulaat in El Salvador of een bijkomend gehoor hier een ander licht op kan werpen. Verzoekster toont dit ook niet aan; zo laat zij na te verduidelijken welke concrete elementen zij in het kader van een gehoor had kunnen voorleggen. Daarnaast herinnert de Raad eraan dat de commissaris-generaal niet moet bewijzen dat de voorgehouden feiten onwaar zijn.

In de mate dat verzoekster aanklaagt dat zij niet werd gehoord door het CGVS, wijst de Raad haar op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van dezelfde wet van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van deze wet. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. De beslissing om een verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal (RvS 13 april 2021, nr. 14.306 (c)).

Uit het administratief dossier blijkt verder dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidige volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster heeft geregistreerd en van haar een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit haar verklaringen bij de DVZ blijkt dat verzoekster in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen, nieuwe documenten voor te leggen en deze ook verder toe te lichten. Hieruit blijkt dat zij wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ in het kader van haar huidig verzoek werd verzoekster verduidelijkt dat het CGVS op grond van haar verklaringen aldaar zou nagaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het CGVS niet verplicht was om haar voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd er hierbij uitdrukkelijk op gewezen dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar aanvraag reeds op de DVZ aan te brengen. Zij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de DVZ. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoekster in haar verzoekschrift nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden kunnen werpen op de bestreden beslissing.

Wat betreft het document van de notaris waarbij een volmacht aangaande verschillende rechten verleend wordt aan verzoeksters dochter, de foto's, de video's, de waterrekeningen en e-mailadres van het CGVS oordeelt de commissaris-generaal terecht dat deze documenten op geen enkele manier betrekking hebben op de essentiële elementen van verzoeksters asielaas. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die deze pertinente vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

Verzoekster heeft bij huidig volgend verzoek nogmaals haar paspoort neergelegd. Daar verzoekster dit document reeds had voorgelegd ten tijde van haar eerste verzoek om internationale bescherming, kan dit document bezwaarlijk worden beschouwd als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Bovendien worden noch in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, noch in de huidige procedure de identiteit en nationaliteit van verzoekster in twijfel getrokken. De Raad ziet niet op welke wijze het nogmaals bijbrengen van haar paspoort een ander licht zou kunnen werpen op de beoordeling van verzoeksters voorgehouden nood aan internationale bescherming en verzoekster verduidelijkt dit evenmin.

5.5. In het kader van haar eerste beschermingsverzoek werd vastgesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters problemen met bendeleden van MS-13. Gelet op deze gedane vaststellingen over haar eerste beschermingsverzoek en gelet op voorgaande bevindingen over de inhoud en het zeer beperkt gewicht van de documenten die verzoekster voorlegt in het kader van haar tweede beschermingsverzoek, besluit de Raad dat deze elementen, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoeksters verklaringen, niet van die aard zijn dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoeksters vluchtrelaas. Ze kunnen bijgevolg de kans dat verzoekster alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

De Raad herinnert er aan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij verzoekster is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de

schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting voor verzoekster om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met haar de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. In casu, moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk is gebleken dat de commissaris-generaal een degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de nieuwe elementen aangebracht door verzoekster. In het licht van de omstandige en pertinente in de bestreden beslissing opgenomen motieven, is de verwijzing in dit verband naar rechtspraak van het EHRM niet dienstig.

5.6. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, herinnerde de Raad er in het kader van haar eerste verzoek bij arrest nr. 252 438 aan dat *“enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).”*

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation Sécuritaire”* van 4 juli 2022, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt.

Ook het rapport van de Overseas Security Advisory Council (OSAC) van 10 mei 2022 bevestigt dat de criminaliteit in El Salvador wordt gekenmerkt door gericht geweld (COI Focus, 4 juli 2022, p. 15). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus, 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus, 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd; noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

In dit verband merkt de Raad op dat uit de COI Focus van 4 juli 2022, bijgebracht door de verwerende partij, weliswaar blijkt dat een groot aantal moorden werd gepleegd tussen 25 en 27 maart 2022 in El Salvador, maar dat dit een uitzonderlijke en tijdelijke gebeurtenis blijkt te zijn (COI Focus, p. 8). Als reactie hierop werd de noodtoestand afgekondigd op 27 maart 2022, in het kader waarvan op grote schaal personen zijn gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes. Zo dit ook resulteerde in willekeurige arrestaties van onschuldigen en schendingen van mensenrechten van de betrokkenen (COI Focus, p. 14) kunnen deze acties niet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare landeninformatie kan verder niet blijken dat de plotse toename van het aantal moorden in maart 2022 en de afkondiging van de noodtoestand die nog steeds van kracht is, gepaard gaat met een fundamentele wijziging van de aard van het benedegerelateerd geweld in El Salvador.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekster gaat in haar verzoekschrift niet in op de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en brengt dan ook geen concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de voorgaande appreciatie kan ombuigen.

5.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming.

5.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES